

Minnesord Åke Palm

Åke Palm, Uppsala, har efter en tids sjukdom lämnat oss i en ålder av 83 år. Han efterlämnar sönerna Johan och Mikael med familjer.

Åke var under många år aktiv i Hörselskadades förening i Uppsala. Han var inte själv hörselskadad men kom in i föreningen via sin fru Pirjo. De båda kom att sätta sin prägel på arbetet i många år.

Ett av Åkes första uppdrag för HRF Uppsala var som redaktör för medlemstidningen Luren där han efterträdde Claes Mattson 1998. När tidningen firade tio år noterade Åke själv "Det var en rolig tid och ibland faktiskt lite spännande". Det han då syftade på var jakten på texter som skulle publiceras, och vi var ofta sena med inlämningen till Åke. Det var precis den här tiden då datorn gjorde sitt intåg i föreningslivet. Därmed slapp han "klippa och klistra" och eftersom Åke var intresserad av ny teknik så lärde han sig snabbt.

Åke och Pirjo ansvarade under många år för månadsträffar för våra äldre medlemmar. Det var uppskattade och värdefulla träffpunkter som minskade en isolering som annars är vanlig för hörselskadade.

Åke hade inte någon erfarenhet av redovisning och bokföring men han lärde sig snabbt när han valdes in som kassör 1997. Han valde senare att vara adjungerad för uppdraget, för Åke var en person som föredrog att finnas med och assistera i bakgrunden. När Åke avgick som kassör 2004 accepterade han att istället gå in som revisor vilket han fortsatte med fram till 2012. Vi som fanns med i styrelsen på den tiden var alltid trygga med att både räkenskaper och granskning av dessa sköttes oklanderligt.

Åke var också intresserad av att fotografera och det var hans bilder på Uppsalamiljöer som bidrog till en mycket informativ utställning 2003 om ljudmiljön i allmänna lokaler som invigdes av förre landshövdingen i Uppsala, Jan-Erik Wikström på Stadsbiblioteket.

Han fotograferade också akvarellgruppens alster och gjorde årskataloger av dessa. De finns säkert kvar hos några medlemmar.

Antikviteter var ett annat intresse, och när vi hade loppis på Vaksala torg var källarförrådet på St Persgatan fullt. Åke var den som stod för det praktiska. Han hämtade insamlat material från medlemmarna och transporterade det först hem och sedan både till och från torget. Innan försäljningen hade Åke och Pirjo prissatt och märkt allt. Kl 6 på lördag morgon var allt klart, och vi övriga kunde ta plats och assistera med försäljningen. Det blev en hel del intäkter till föreningen.

Utflykt till Ulva kvarn

När föreningen startade en kurs i träslöjd var det på makarna Palms initiativ. Slöjdläraren Hans Andersson blev vår lärare och vi var många flitiga elever som under några år tillverkade en mängd användbara saker och hade mycket trevligt tillsammans.

Träslöjd.

Åke och Pirjo tillbringade mycket tid vid sitt älskade Borgarbo. Där ägnade de sig ofta åt trädgården som alltid blomstrade praktfullt. Pirjo förodlade det mesta i växthuset som Åke snickrat ihop. Fina tomatplantor delades generöst ut. Släkt och vänner var alltid välkomna på besök

Härlig sommardag i Borgarbo.

När Pirjo inte längre fanns vid Åkes sida blev ensamheten mycket påtaglig. Då fyllde sönerna ett stort tomrum och Åke fanns till hands både för dem och för andra i sin närhet.

Åke var en person som alla uppskattade. Han var lugn, pålitlig och kunnig i allt han tog sig för. Han var också en god lyssnare som såg alla. Vi var många som uppskattade hans vänskap och omtanke. Nu är det Åke som lämnar ett tomrum efter sig, men också många fina minnen.

Lena Thorén, Gunilla Rickardsson, Anita Wallin och Kjell Everlid